

Modelul de utilitate se referă la construcție, și anume la elementele de legătură pentru cofraj fix.

Este cunoscut un element de legătură pentru blocurile pentru cofraj fix, care include două suporturi executate în planuri paralele, perpendicular pe care este amplasată o tijă, executată din două părți componente cu posibilitatea de reglare a lungimii ei în limite prescrise prin deplasarea părților componente una față de alta, de-a lungul axei tijei și de fixare a acestora după finalizarea reglării. Totodată, în una din părțile componente ale tijei este executat un orificiu axial înfundat și un guler inelar interior, amplasat la intrarea orificiului menționat, iar partea componentă secundă a tijei este executată cu un șir de gulere inelare externe cu pas axial egal, separate prin caneluri inelare, lățimea fiecărei fiind egală cu lățimea gulerului inelar intern al primei părți componente a tijei, având diametrul egal, mărimea căruia depășește diametrul intern al gulerului inelar intern și este egală cu diametrul orificiului axial al primei părți componente a tijei [1].

Dezavantajul acestui dispozitiv constă în aceea că în cazul în care este necesară extragerea tijei interne, trebuie de aplicat un efort considerabil. Totodată, există posibilitatea deteriorării gulerului intern.

Problema pe care o rezolvă modelul de utilitate revendicat este simplificarea montării-demontării elementului de legătură, precum și extinderea sortimentului de elemente de legătură.

Problema pusă se rezolvă prin aceea că elementul de legătură pentru cofraj fix conține două suporturi situate paralel, unite între ele cu o tijă fixată perpendicular, executată din două părți componente cu posibilitatea de reglare a lungimii ei în limite prestabilite prin deplasarea părților componente una față de alta și cu posibilitatea de fixare a acestora după finalizarea reglării. Noutatea constă în aceea că părțile componente sunt executate în formă de plăci, una din care este dotată cu știfturi, iar în cealaltă sunt executate orificii corespunzătoare știfturilor.

Modelul de utilitate se explică prin desenul din fig. 1, care reprezintă elementul de legătură în stare demontată.

Elementul de legătură conține două suporturi (1) situate paralel, unite între ele cu o tijă fixată perpendicular, executată din două părți componente (2) și (3) în formă de plăci, una din care este dotată cu știfturi (4), iar în cealaltă sunt executate orificii (5) corespunzătoare știfturilor. Totodată, știfturile și orificiile sunt amplasate cu pas axial egal.

Elementul de legătură funcționează în modul următor. Părțile componente (2) și (3) ale elementului se suprapun una cu alta, astfel că știfturile (4) coincid cu orificiile (5) selectate, executate în dependență de lățimea peretelui ce se clădește. Apoi ambele plăci se apasă una pe alta până la înclichetare. Apoi suporturile elementului de legătură montat se fixează de blocurile de cofraj fix.